

מ"ת 4191/01/18 - מדינת ישראל נגד מעתז אדריס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 4191-01-18 מדינת ישראל נ' אדריס(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מעתז אדריס (עציר)
	באמצעות עו"ד סופר, ס. ציבורי

החלטה

כנגד המשיב הוגשה ביום 10.1.18 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, ונהיגה ללא ביטוח.

הטענה העובדתית היא כי ביום 9.1.18, סמוך לשעה 13:30, נהג המשיב ברכב פרטי, מסוג "פיג'ו", מ.ר. 13-1401-36, בכפר מג'דל כרום, כשהוא אינו מורשה לנהיגה כלל, בפסילה, וללא תעודת ביטוח.

הפסילה היא בתיק פל"א 2551-09-15, מיום 12.7.17, למשך 30 חודשים. למשיב הודע שהוא פסול בנוכחותו והוא אף הפקיד את רישיון נהיגתו. כן הושתו על המשיב מאסר מותנה בן 8 חודשים למשך 3 שנים, פסילה מותנית של 4 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך ₪ 1,500 והתחייבות כספית בסך ₪ 5,000.

בנוסף, עומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה של חודשיים למשך 3 שנים, אשר הוטל עליו במסגרת ת"פ 33652-08-10, מיום 2.3.15, בגין עבירות של נהיגה ברכב ללא רשות, ונהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם. כן הושתו על המשיב בתיק זה מאסר של חודשיים לריצוי בעבודות שירות ופסילה לתקופה של 6 חודשים.

בנוסף, עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים, למשך 3 שנים, שהוטל במסגרת תת"ע 4177-01-15, מיום 26.1.15, בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. כן הושתו עליו פסילה של שנה וקנס בסך ₪ 2,500 ופסילה מותנית של 4 חודשים למשך 3 שנים.

כן תלוי ועומד כנגד תת"ע 9791-04-16, שעניינו נהיגה ללא רישיון נהיגה מיום 15.3.16, אשר קבוע להוכחות ליום 15.3.18.

לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה כי יש מקום להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום

ההליכים המשפטיים נגדו.

מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב.

מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה כי זהו מקרה רביעי בו נתפס המשיב נוהג ברכב בהיותו בלתי מורשה כלל לנהיגה. בעונשי המאסר המותנים העומדים ותלויים נגדו ובפסילות שהוטלו עליו, בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, לא היה די כדי להניאו מלחזור ולאחוז ברכב, כשהוא אינו מורשה.

בנוסף, מצאתי כי אין בחלופה שהוצעה, מעצר בית בפיקוח אחיו ובן דודו, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

חומר החקירה הוגש לעיוני.

אפנה תחילה לדוחות השוטרים.

מעיון בדוחות של רס"ל סואעד חאמזה ורס"ל זרדב תבל, עולה כי ביום 9.1.18, בעת סיור שגרתי, נעצר המשיב בכפר מג'דל כרום והתברר כי הוא נוהג בפסילה.

בשימוע לגבי החלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב עולה מסר המשיב: **"אני בדרך כלל לא נוהג יש לנו אבל ולקחתי אשה מבוגרת..."**

מטופס "אסמכתא לכליאת בגיר - דו"ח קצין ממונה" עולה כי כשהודע למשיב על החשדות נגדו, מסר: **"עשיתי טעות"**.

בהודעתו במשטרה מסר המשיב: **"אני אכן נהגתי ברכב בכפר מגדל כרום... אני אמרתי לשוטרים שאין לי רישיון"** (עמ' 2 להודעה, ש' 4-1). ובהמשך: **"אין לי רישיון נהיגה, ולא למדתי נהיגה"** (שם, ש' 7). לעניין הפסילה מסר: **"הייתי בבית משפט והשופט אמר לי שאני בפסילה לא זוכר לכמה זמן"**. (שם, ש' 9). כשנשאל האם היה נוכח בדיון כשנפסל, השיב: **"כן אני הייתי גם עם העורך דין שלי"** (שם, ש' 12). ובהמשך: **"אני טעיתי ומבקש סליחה"** (עמ' 3 להודעה, ש' 21).

בתגובת המשיב בדו"ח עיכוב מצוין: **"אין לי רישיון אני עובד במשלוחים"**.

ממסמך של משרד התחבורה, מיום 9.1.18, עולה כי המשיב אינו מופיע בקובץ מחזיקי רישיונות נהיגה.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בשלב הזה, וביקש לשכנע כי גם היא קיימת עילת מעצר, היא מצויה ברף הנמוך ואפשר לאינה באמצעות חלופה ראויה במקום מעצרו של המשיב מאחורי סורג וברית.

עילת מעצר - מסוכנות

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו הפלילי והתעבורתי.

ברע"פ 3149/11 **רסאם נ' מדינת ישראל**, (מיום 15.5.11), עמד בית המשפט על הסיכון הטמון בנהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם:

"נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל".

ובתת"ע 9198-10-15 **מדינת ישראל נ' נור** הוסיף ביהמ"ש לעניין זה:

"מי שנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם הוגדר על ידי בית המשפט העליון כ"איום נע" היות ובנהיגתו הוא מהווה סכנה ממשית ומוחשית לעוברי הדרך שכן לא הוכשר ולא הוסמך לנהיגה מעולם ונוהג בכלי תחבורה שעלול ברגע להפוך לכלי משחית כנגד כל הסובבים אותו. מי שנוהג כך מספר פעמים ואף נעדר ביטוח חובה לנהיגתו מעיד על עצמו כמי שמורא הדין אינו עליו."

לעניין המסוכנות הנובעת מעצם העבירה של נהיגה בזמן פסילה, ראה דבריו של כבוד הש' רובינשטיין, ברע"פ 2221/11, **הראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם)**:

"נהיגה בזמן פסילה אינה סתירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

וכן דבריו ברע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מ"י** (24.01.11):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

בענייננו, המשיב, יליד שנת '90, לא הוציא רישיון נהיגה מעולם. לחובתו 3 הרשעות קודמות בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם.

האחת, מיום 12.7.17, לה התלוו עבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה שלא באזור תפעולי, בגינה נדון לפסילה למשך 30 חודשים, מאסר מותנה בן 8 חודשים למשך 3 שנים, פסילה מותנית ל - 4 חודשים, והתחייבות כספית בסך 5,000 ₪. השניה, מיום 2.3.15, לה התלוותה עבירה של נהיגה ברכב ללא רשות, בגינה נדון למאסר בפועל של חודשיים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה של חודשיים למשך 3 שנים, ופסילה של חצי שנה.

בנוסף, עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים, למשך 3 שנים, שהוטל במסגרת תת"ע 4177-01-15, מיום 26.1.15, בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. כן הושתו עליו בתיק זה פסילה של שנה וקנס בסך 2,500 ₪ ופסילה מותנית של 4 חודשים למשך 3 שנים.

כן תלוי ועומד כנגד תת"ע 9791-04-16, שעניינו נהיגה ללא רישיון נהיגה מיום 15.3.16, אשר קבוע להוכחות ליום 15.3.18.

זאת ועוד, למשיב רישום פלילי הכולל הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה פוזת של רכב. בגין עבירות אלה הורשע המשיב ביום 2.3.15, יחד עם עבירות של נהיגה של בלתי מורשה ונהיגה ברכב ללא רשות, כאמור.

נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בעבירה חוזרת, זו הפעם הרביעית, כשמאסרים מותנים ברי הפעלה תלויים ועומדים נגדו.

עברו התעבורתי של המשיב מעיד כי עונשים של מאסר ומאסר מותנה לא הניאוהו מלשוב ולנהוג ללא שהוכשר לנהיגה מעולם. התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו.

חלופת מעצר

על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

בדין טען הסנגור כי לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

בצד האמור, כפי שנפסק **בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל** (להלן - עניין עבדאללה), בנסיבות יוצאות דופן, כאשר התנהגותו של הנאשם מלמדת כי אין ליתן בו אמון וכי הוא יסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 26.10.2008); בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.8.2009)).

לעניין זה אפנה לדבריה של כב' השופטת מרים קסלסי **במת (י-ם) 36-01-14 מדינת ישראל נ' מאגד רגבי:**

"טוען הסנגור כי הלכה מבית משפט עליון שאין לעצור עד תום ההליכים בתעבורה כדרך שגרה אלא כחריג בלבד. מאז אותה אמרה (בש"פ 2227/08 **גריפאת** [פורסם בנבו] מיום 14/3/08), ובחלוף השנים, נאשמים לא מעטים הושמו במעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה ומעצרים אושר בערכאות הערעור, לרבות בבית המשפט העליון. ראה למשל בש"פ 2173/12 **אל גיני נ' מדינת**

ישראל [פורסם בנבו] מיום 22/3/12, שם אמר כב' השופט זילברטל כי **"יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה"**. באותו מקרה דובר על נאשם שלו רישיון נהיגה פחות מארבע שנים, רישיונו נפסל ואף על פי כן נהג ימים ספורים בלבד לאחר מכן.

בעניין עבדאללה, אימץ בית המשפט העליון את החלטת בית המשפט המחוזי לעצור את העורר, לו יוחסו עבירות דומות למקרה זה, עד תום ההליכים. בית המשפט העליון קבע כי מן העורר נשקפת מסוכנות העולה משילובם של העבירות שיוחסו לו ומעברו התעבורתי המכביד, על אף שלא היה לו רישיון נהיגה. במקרה שם, כחודשיים עובר למועד הגשת כתב האישום, הורשע העורר בעבירות תעבורה, ונגזרו עליו חצי שנת מאסר בריצוי בעבודות שירות, שלושה חודשי מאסר על תנאי, פסילה לשנה ופסילה מותנית ל-3 חודשים. העורר לא החל בריצוי עבודות השירות משום שנעצר עובר למועד שהיה מיועד לתחילת ריצוי העונש.

בית המשפט העליון קבע כי מהעורר נשקפת ממנו מסוכנות שלא ניתן לאיינה על דרך של שחרורו לחלופת המעצר שהוצעה על-ידו, וכך בלשונו שם:

"כידוע, על-מנת שיורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו (בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (לא פורסם, 28.5.2007); בש"פ 2829/08 סוסן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.4.2008)). ואולם, **מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו** (בש"פ 3130/07 בטיטו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.7.2004); בש"פ 7986/08 גיולה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.9.2008); בש"פ 7038/09 אבו אסעד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.9.2009))." (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

ראוי לציין כי בעניין עבדאללה הדגיש בית המשפט כי אף אם נמצא משמורן ראוי אין בכדי כדי להועיל, נוכח מאפייני התנהגות העורר ומסוכנותו.

בעניינו, לשיטת ב"כ המבקש אף אם קיימת עילת מעצר ניתן לאיין המסוכנות באמצעות חלופת מעצר ראויה חלף מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח. זאת הוא מבסס על כך שהעבירות שיוחסו למשיב בכתב האישום הן עבירות תעבורה בלבד, ובוצעו ללא עבירות נלוות נוספות, למעט העדר תעודת ביטוח, השזורה בעבירות האחרות, וללא נפגעים.

בנוסף, ביקש ב"כ המשיב שלא ליתן לעברו הפלילי של המשיב משקל לעניין מעצרו, תוך שהוא מפנה למ"ת 5476-07-15 מדינת ישראל נ' אבו רזק (עציר).

הסנגור הציע חלופת מעצר בית מלא בכפר מג'דל כרום, בפיקוח אחיו הצעיר של המשיב, מואיד מודריס, ובן דודו,

מוחמד אדריס. לצורך כך העיד את המפקחים המוצעים.

לשיטת המבקשת החלופה המוצעת אינה ראויה. מדובר באחיו הצעיר של המשיב, אשר תלויים ועומדים נגדו 4 דוחות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא ניתן לסמוך עליו שיהא בכוחו למנוע הישנותן של העבירות. בנוסף, הגישה המבקשת גליון הרשעותיו של האח, הכולל, לדבריה, 5 הרשעות קודמות, האחת משנת 2009 בגין נהיגה בקטנוע ללא רישיון נהיגה.

בנוגע לבן הדוד נטען כי לא ניתן לסמוך עליו כמפקח יחיד, בפרט שהביע רצון לחזור למעגל העבודה, ויש בכך כדי לאיין את יכולתו להוות משמורן לתקופה ממושכת, היה ויעלה הצורך.

סיכום והחלטה:

לאחר שבחנתי את נימוקי הצדדים ושקלתי את טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

עברו התעבורתי של העורר, אופיו הרצידיביסטי, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו שעה שתלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר על-תנאי, עקב הרשעותיו בביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, כשבתיק זה מתלווה לעבירה זו עבירה של נהיגה בפסילה - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של המשיב.

נוכח כל אלה אני סבורה כי אין ליתן במשיב את האמון הנדרש לשם שחרורו לחלופת מעצר.

כפי שעולה בהרחבה מהחומר שהונח בפני, המשיב שב וביצע לכאורה עבירה חמורה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, בפעם הרביעית, כשהרשעתו האחרונה בגין עבירה דומה היא אך מיום 12.7.17, בגינה עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה בן 8 חודשים ופסילה של 30 חודשים.

בנוסף עומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה של חודשיים למשך 3 שנים, אשר הוטל עליו במסגרת ת"פ 33652-08-10, מיום 2.3.15, בגין עבירות של נהיגה ברכב ללא רשות, ונהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם.

בנוסף, עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים, למשך 3 שנים, שהוטל במסגרת תת"ע 4177-01-15, מיום 26.1.15, בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

כן תלוי ועומד כנגד תת"ע 9791-04-16, שעניינו נהיגה ללא רישיון נהיגה מיום 15.3.16, אשר קבוע להוכחות ליום 15.3.18.

המשיב מעיד בהתנהגותו כי אין לו מורא מהדין ומפגין זלזול בהחלטות ביהמ"ש ומי יארוב כי הוא לא יפר תנאי חלופת מעצר.

נוכח דפוס התנהגותו של העורר, ועל רקע העדר המורא שהפגין כלפי רשויות אכיפת החוק עד כה, במישור התעבורתי, והסיכון הנשקף ממנו לציבור, לא מצאתי כי יש מקום לחלופת מעצר.

לציין כי הפסיקה אליה הפנה הסנגור אינה רלוונטית לענייננו. בהחלטה שם ציין בית המשפט כי הוא אינו סבור כי במקום בו מובא עצור לבית המשפט שמעצרו מתבקש בגין נהיגתו יש ליתן משקל מכריע לעברו הפלילי ושחרר את המשיב לחלופת מעצר לאחר שלא מצא כי עברו התעבורתי מצביע על מסוכנות המצדיקה מעצר מאחורי סורג וברח.

בענייננו, מצאתי כי בעברו התעבורתי של המשיב, יש די כדי להצביע על מסוכנות המצדיקה מעצר מאחורי סורג וברח.

טרם סיום אעיר כי הגם שלא מצאתי מקום לבחינת חלופת מעצר, נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב, אציין כי לא התרשמתי כי ניתן לתן אמון במפקחים המוצעים, אחיו ובן דודו של המשיב, ואין בכוחם להבטיח כי המשיב לא ישוב לסורו. כשנשאל בן הדוד כיצד ישמור על המשיב, ככל שהמשיב יעצר לתקופה ארוכה, השיב: **"בגלל זה יש כמה מפקחים. גם אני אצא לעבודה יש עוד אחד שישמור עליו"** (עמ' 5 ש', 27). בנוגע לאח, כשנשאל האם סייע עד היום למנוע את נהיגתו של המשיב השיב בחיוב. עם זאת כשנשאל מה עשה, השיב: **"לא יודע מה עשיתי"** (עמ' 7 לפרו', ש' 1-3).

יתירה מכך, על פי החומר שהוצג בפני, ביום 5.1.14 הורשע אחיו של המשיב בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה והושתו עליו חודש מאסר בפועל, פסילה של 7 חודשים, ומאסר מותנה של 7 חודשים למשך 3 שנים וקנס. בנוסף, תלויים ועומדים נגדו 2 כתבי אישום נוספים בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה והוגש אף גליון הרשעותיו הכולל עבירות תעבורה נוספות.

המשיב שב ואחז בהגה חרף המאסרים המותנים שהושתו עליו ולא השתכנעתי מעדותם של המפקחים כי יש בכוחם למנוע הישנות העבירות.

לסיכום, כאשר התנהגותו של נאשם מלמדת כי אין ליתן בו אמון וכי הוא יסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

נוכח האמור, אני מורה כי המשיב יעצר מאחורי סורג וברח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ח, 08 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.